

Trump ovládl svět, stal se jeho tváří, i palma či snad písek na Saharě ví, jak vypadá. Mnozí se už bojí, co si myslí, co a kdy udělá, zjevuje se všude, potkáváme ho v médiích skoro každou vteřinu, a aby tomu tak nebylo, musel by někdo na všech ulicích světa vyhodit pojistky. Je to úsměvné, i v českém tenise se tohle magické jméno dostalo do slovníku hodně ambiciózních rodičů už v jeho minulém volebním období, kdy od roku 2017 seděl v Bílém domě. Trump? Amerika na prvním místě, ale předtím bankrot, trestní stíhání, atentáty, ale hlavně dva triumfy v prezidentských volbách. Jeho život nabízí náměty na hollywoodské spektakly, větší část Ameriky se mu klaní, jeho gesta dovedou magicky ošálit i ty největší pochybovače. Když padl, vždy se dovedl zvednout. Tím snad udivoval i sám sebe...

Je to už hodně dlouho, napsal jsem, že by mnohdy nekritičtí rodiče měli včas najít sílu a změnit cesty svých dětí, otevřeně si přiznat, že to na Grand Slamy nevypadá, pokorně se vrátit do života a spokojit se s tím, že nemusí do světa donekonečna vykfikovat, že jsme nejlepší, we are the best!

Dávno dobře vím, jak jsou mnozí tenisoví rodiče až nekriticky tvrdohlaví! Víte, co mi jeden z nich řekl? Pane, Donald Trump už jako miliardář dvakrát v letech 1999 a 2004 vyhlásil bankrot, jednou prý dlužil skoro devět miliard dolarů a dokázal se vrátit. A došel až do Bílého domu! Přiznat porážku, že to na velké kariéry nebude, na to prý bylo podle nich vždy dost času... A máte to! Padnout, zvednout se, kleknout si a vstát. Trump to uměl, věřil, že se mu to vždy podaří. Hlavně pokaždé rychleji než předtím. Jednak měl motivaci a už věděl, jak na to. Schopnost zbohatnout je v první řadě stav mysli, o tom jsou slabikáře bohatství a peněz... Průměrní si myslí, že pro bohatství musí něco udělat, bohatí vědí, že se musejí napřed – někým stát.

Co si z toho vzít? V každé cestě hledejme inspiraci, dělejme to s pokorou a važme si všech, kteří se i přes bolesti na ni – už před námi vydali. A také si nepřestávejme vážit těch rozumných, kteří se vzdali myšlenek na wimbledonské lóže a přiznali si, že se už nedočkají ani Gaudeamus Igitur a promočního Karolína.

Jak se má správně chovat mladý tenisový svět? Mnohdy se hodně brzy upínáme k případným sportovním ambicím, vím, někteří rodiče budou nyní kroutit hlavou, že to tak není, ale znalci tenisového zákulisí by nabídli hlavně i z let nedávných hodně příběhů tenisové úspěchanosti, které dobře nedopadly. Začalo se tomu říkat – tenisové vyhoření, rodilo se určitě všude, experti ale pravidelně dokládali, že v mnohých úspěšných tenisových zemích byli rodiče disciplinovanější, na většinu dětí nebyl vyvíjen soustavný tlak, do třinácti, čtrnácti let rozhodně ne, až pak se to lámalo, a důsledněji se začínalo přemýšlet o sportovních kariérách. My jsme už v té době měli mladé s medailemi na velkých tenisových platformách...

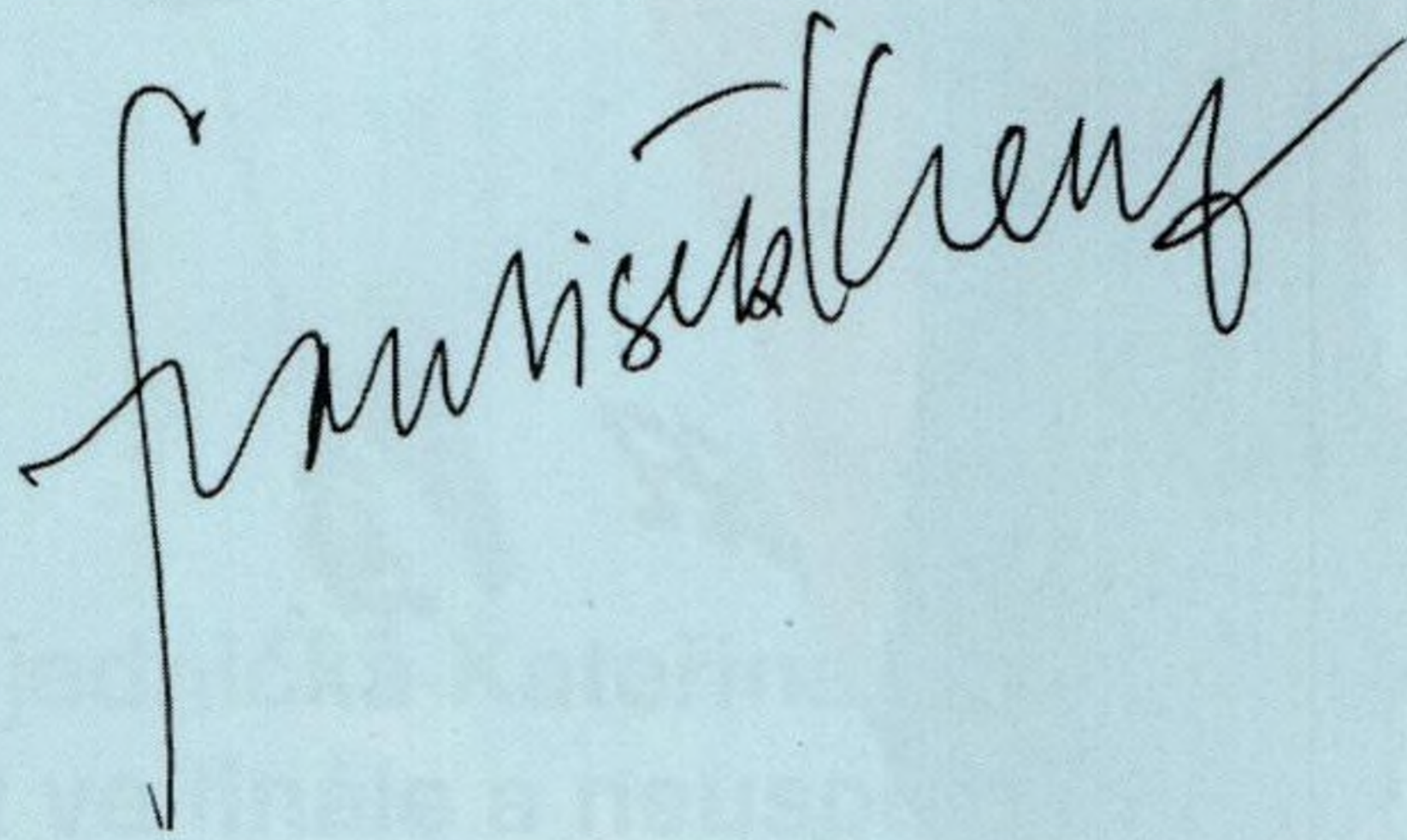
Jak a kudy jít? Přiznejme – současný svět je o penězích a kdo říká, že to není pravda, lže, nebo jich má hodně a může dělat zajímavá gesta. I náš tenis je o penězích, bez nich by neměl svou vnitřní sílu a nemohl by myslet na budoucnost. A má starosti. Jen si připomeňme, Národní sportovní

agentura vyzvala vloni ČTS k navrácení části dotace ve výši 29,7 milionu korun, kterou svaz použil v letech 2021 v rozporu se stanoveným účelem. Jelikož svaz takovou částkou nedisponoval, předala agentura případ finančnímu úřadu. „Snažíme se vysvětlit, že sice došlo k provinění, ale že to bylo selhání jedinců. A že pokuta bude znamenat, že za to zaplatí 71 tisíc členů svazu, kteří budou ochuzeni o finanční prostředky, které bychom jim mohli rozdělit,“ konstatoval nedávno na tiskové konferenci předseda ČTS.

Teď už si to můžeme říct, určitě jste si všimli, že se konec loňského roku obešel bez přemíry předsevzetí, že jsme se nějak méně bili v prsa, neříkali, co všechno chceme dokázat, čeho se vyvarujeme a co bychom si přáli. Jako bychom si konečně uvědomili, že sny sedí jen na nebeských obláčkách a o co se nepostaráme sami – nemáme a mít nikdy nebudeme...

Předsevzetí?! Jen slabí si ho mnohdy pověsí místo zrcadla. Nemají sílu si přiznat chyby, klopýtání... Věřte nebo ne, skoro každý druhý si ho dává, někteří nahlas, jiní ve tmě a potichu, naprostá většina z nich pak stejně nemá odvahu říct, že ho nesplnili. Navíc zrádné sociální sítě z mnohých dělají až encyklopedické rozumbrady.

A není lepší otočit se zpátky a připomenout si, co se nám podařilo? Uvěřit, že radost může přijít znovu a hlavně, že k ní známe cestu? Dává to sílu. Jen se, proboha, nestát zbožím! Být sám sebou, nestydět se za sebe! Dá se to dokázat, dá se to vůbec přirozeně přežít? Sport je v zajetí peněz, jiné to v tomhle tisíciletí už nebude a svět budou zajímat jen hvězdy. Nebe ale těm tenisovým moc místa nenabízí, s tím se smíme. A velkých pohárů opravdu není moc.

P. S. 1

Jednou mi jeden z tenisových rodičů, ve chvíli, kdy poznal, že se jeho touha po tenisové radosti v podání jeho dcery nenaplní, přiznal, že nikdy nevěřil tomu, co v prvních měsících o svém působení v tenise musel vyslechnout od ostatních. Které větě nechtěl uvěřit? Ideální otec je ten, který neslyší, nevidí, nedává rady, ale dává peníze. Bylo mu hořko, ale tvářil se, že ji nikdy neslyšel...

P. S. 2

Helena Suková má za sebou velkou tenisovou kariéru, i když jí osud nedopřál udělat ve čtyřech finále dvouhry na Grand Slamu alespoň jeden vítězný krok. Vše ostatní má hvězdný jas. Nezpytujme, zda ve svých životních rozhodnutích pokaždé otevřela správné dveře, jedno je jisté, vždy chtěla pomáhat. A hodně nahlas připomeňme, že moc plnějších tenisových osudů náš tenis nenabízí... Postupně se prožít smutnými začátky, kdy moudrá máma byla už daleko, chtělo velkou sílu. Opravdu obdivuhodných šedesát...

Z OBSAHU

Australian Open (6–9)

United Cup (10–12)

Můj příběh: Jasmine Paoliniová (13–15)

Stalo se před 60 lety: Helena Suková (16)

Příloha Fiftýn (I–XXIV)

Zajímavosti ze světa (17–19)

Next Gen (20–22)

Velká trojka (24–26)

Za oponou (28–29)

Dialog s Jaroslavem Navrátillem (30–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 30. 1. 2025

**Na titulu: NOVAK DJOKOVIČ,
semifinalista Australian Open 2025**

Snímek: ATP.COM

36. ročník, únor 2025

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor **Mgr. Stanislav Burian**. Grafická úprava **Studio Franklin**, Praha 2. Tisk: **Triangl a.s.**, Beranových 65, 199 00 Praha, Letňany. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: predplatne@mailstep.cz

Cena výtisku 45 Kč, pro předplatitele 33 Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

triangl

www.trianglprint.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu **Tenis**,
tel.: 241 442 398
T/Production, s r. o.,
e-mail: predplatne@mailstep.cz